

N1

Razdjelnicima istječe rok. Kazne ako ih ne zamijenite na vrijeme su ogromne, ali postoji način da ih se riješite...

[Ekonomija](#) Autor: Marjan Klišanin 04. lis 2024 08:06 1 komentar

Jurica Galoic/PIXSELL

Tema razdjelnika ponovno se aktivirala u medijskom prostoru s obzirom na to da su neki građani prošlog mjeseca ostali zatečeni upozorenjima tvrtki za održavanje razdjelnika o tome kako ih moraju mijenjati jer bi u suprotnom mogli plaćati kazne.

“S obzirom na to da ste u cijeloj zgradi ugradili razdjelnike 2014. godine, a ističe im valjanost baterije prema Zakonu o tržištu toplinske energije, dužni ste zamijeniti, odnosno postaviti nove, kako bi ih se moglo pravilno i točno očitavati. Baterije kao takve nije moguće mijenjati, nego se mijenja cijeli razdjelnik. Ako to ne učinite, primijenit će se čl. 50 istog Zakona koji propisuje kaznu za fizičku osobu u visini od 1.327,23 do 6.636,14 eura”, stoji u poruci koju su primili građani jedne zgrade na Savici, prenio je [Lider](#).

Što se tiče upozorenja koji su građani dobili, predsjednik Udruge suvlasnika stambenih zgrada Zagreba **Zdravko Vladanović** u razgovoru za N1 ističe da zamjena razdjelnika nije zakonska obveza već kako

kaže, proizvođačeva. Objašnjava: “Svaki [razdjelnik](#) je ugrađen s rokom zamjena tzv. baterije na 10 godina. Baterija je integralna tako da je potrebno mijenjati čitav uređaj.”

To znači da bi zgrade koje imaju razdjelnike, iste trebaju mijenjati 10 godina nakon ugradnje istih. Važno je naglasiti kako su ih građani dužni zamijeti prije nove sezone grijanja.

Razdjelnici su u fokus medija prvi put došli 2013. s tadašnjim ministrom gospodarstva **Ivanom Vrdoljakom** koji je donio sporni Zakon o tržištu toplinske energije kojim je uvedena obveza ugradnje razdjelnika topline u oko 170 tisuća kućanstava u sustavu centralnog grijanja na toplane i male kotlovnice.

Što su zapravo razdjelnici?

Službena definicija na stranicama [HEP-a](#) kaže da su razdjelnici uređaji za lokalnu raspodjelu isporučene toplinske energije.

“Razdjelnici su uređaji za lokalnu raspodjelu isporučene toplinske energije. Razdjelnici se ugrađuju na ogrjevna tijela (radijatore) u zgradama u kojima su svi stambeni/poslovni prostori spojeni na jedno zajedničko mjerilo toplinske energije te u kojima se troškovi toplinske energije dijele razmjerno površini prostora, a ne prema stvarnoj individualnoj potrošnji”, navode iz HEP-a.

Sami razdjelnici zapravo ne mjere isporučenu toplinsku energiju. Oni, prema HP-u, registriraju “impulse sukladno razlici temperatura između ogrjevnog tijela (radijatora) i okolnog prostora.” HEP navodi i kako se u izračun uključuju i parametri koje je potrebno upisati prilikom programiranja razdjelnika.

“Razdjelnik topline registrira impulse koji su bezdimenzionalna veličina... Nije registriran na razdjelniku topline nema jediničnu cijenu i pripadajući iznos energije”, pojašnjavao iz HEP-a napominjući kako je “vrijednost jednog impulsa promjenjiva iz mjeseca u mjesec, jer ovisi o ukupnoj količini toplinske energije isporučene cijeloj zgradi očitanoj na zajedničkom mjerilu u toplinskoj podstanici i ukupnom broju impulsa koji su očitani s radijatora u svim stambenim i poslovnim prostorima tog mjeseca.”

Ono što pak najviše zbunjuje i zabrinjava oko samih razdjelnika jest da ne postoji nužno garancija uštede energije.

Iz HEP-a navode kako su prema dosadašnjima nalazama očitavanja na zajedničkim mjerilima zgrada koja su ugradila razdjelnike “smanjila približno od 15 do 35 %, u odnosu na razdoblje prije ugradnje ovih [uređaja](#)”, no ističu kako “ugradnja razdjelnika i termostatskih ventila ne garantira automatski uštedu energije i niže troškove za toplinsku energiju za svaki stan/poslovni prostor u koji su razdjelnici ugrađeni – neki vlasnici stanova i poslovnih prostora dobiju manje, neki jednake, a neki veće račune za toplinsku energiju u odnosu na račune prije ugradnje razdjelnika.

O samoj isplativosti razdjelnika, 2017. se oglasilo i Ministarstvo zaštite i energetike koje je predstavljajući rezultate [studije](#) “Ekonomska isplativost korištenja razdjelnika topline u višestambenim zgradama u Republici Hrvatskoj”, zaključilo kako u konačnici razdjelnici mogu donijeti uštedu, no kako u obliku u kojem su ugrađeni nisu isplativi.

Što građani mogu poduzeti?

Trenutni tekst Zakona o tržištu toplinske energije nalaže kako su “vlasnici samostalnih uporabnih cjelina, u zgradi/građevini izgrađenoj prije stupanja na snagu ovoga Zakona, dužni su radi racionalnijeg korištenja energije ugraditi uređaje za regulaciju odavanja topline i uređaje za lokalnu razdiobu isporučene toplinske energije (razdjelnik) ili mjerila za mjerenje potrošnje toplinske energije.”

Ako građani žele odustati od razdjelnika to je moguće napraviti što je za [HRT](#) pojasnila **Ljiljana Mrkonjić** iz Udruge za zaštitu potrošača “Razdjelnici topline”.

“Ako žele naplatu grijanja po kvadratnom metru, takozvani stari model, trebaju prikupiti potpise za to, više od 51 posto. Trebaju potpisi svih predstavnika suvlasnika ako ima više ulaza u zgradi, otkazati ugovor onome koji očitava razdjelnike i u Toplinarstvu zatražiti obračun po metru kvadratnom”, ističe.

U suprotnom građani su dužni zamijeniti razdjelnike, a u slučaju da ih ne zamijene očekuju ih i kazne.

“Sankcija ako to propuste se kreće između 1500 i 6000 eura”, ističe Vladanović.

Građani također ne smiju sami mijenjati bateriju jer su prema Zakonu za to ovlaštene isključivo tvrtke koje su razdjelnike i ugradile.

“Radove na ugradnji uređaja... može izvoditi isključivo izvođač koji ispunjava uvjete za obavljanje tih djelatnosti prema posebnom propisu”, stoji u zakonu.

Na upit za evidenciju o tvrtkama koje su ovlaštene za ugradnju razdjelnika, od Ministarstva gospodarstva i Uprave za energetiku nismo dobili odgovor.